

- 1) że nie podejmując niezbędnych środków w celu zagwarantowania stosowania art. 4, 9 i 13 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194 str. 39), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. (Dz.U. L 78 str. 32) w odniesieniu do miejsca unieszkodliwiania położonego w La Bañeza (Hiszpania), Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom nałożonym na nie przedmiotową dyrektywą,
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami.

(¹) Dz.U. C 323 z 21.12.2002.

Wyrok Trybunału

(pierwsza izba)

z dnia 27 maja 2004 r

w sprawie C-68/03 (wniosek Hoge Raad der Nederlanden o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): *Staatssecretaris van Financiën przeciwko D. Lipjes* (¹)

(Szósta Dyrektywa VAT — Art. 28 b lit. E ust. 3 — Usługi pośrednictwa — Miejsce wykonania świadczenia)

(2004/C 179/03)

(Język postępowania: niderlandzki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostatecznie zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-68/03, której przedmiotem jest wniosek skierowany do Trybunału na mocy art. 234 WE, przez Hoge Raad der Nederlanden (Holandia) wniosek o wydanie, w ramach sporu zawisłego przed tym sądem między Staatssecretaris van Financiën a D. Lipjes, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni art. 28 b lit. E Szóstej Dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) w wersji po zmianach wprowadzonych dyrektywą Rady z dnia 16 grudnia 1991 r. uzupełniającą wspólny system podatku od wartości dodanej i zmieniającą dyrektywę 77/388/EWG w celu zniesienia granic fiskalnych (Dz.U. L 376, str. 1), Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, A. Rosas i A. La Pergola, R. Silva de Lapuerta i K. Lenaerts, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grasz, wydał w dniu 27 maja 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Art. 28 b lit. E ust. 3 Szóstej Dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, w wersji po zmianach dokonanych przez dyrektywę Rady z dnia 16 grudnia 1991 r. uzupełniającą wspólny system podatku od wartości dodanej i zmieniającą dyrektywę 77/388/EWG w celu zniesienia granic fiskalnych, nie powinien być interpretowany w ten sposób, iż dotyczy on jedynie usług pośrednictwa na rzecz podatnika lub na rzecz osoby prawnej nie będącej podatnikiem podatku od wartości dodanej.

- 2) Gdy transakcja pośrednictwa wchodzi w zakres art. 28 b lit. E ust. 3 Szóstej Dyrektywy w wersji zmienionej, celem ustalenia miejsca gdzie zostały dokonane transakcje leżące u podstaw usług pośrednictwa należy stosować przepisy art. 28 b lit. A i B przedmiotowej dyrektywy.

(¹) Dz.U. 83 z dnia 5.4.2003.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Länsrätten i Stockholms län z dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawie między Ulf Öberg a Stockholms läns allmänna försäkringskassa

(Sprawa C-185/04)

(2004/C 179/04)

Dnia 22 kwietnia 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Länsrätten i Stockholms län z dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawie między Ulf Öberg a Stockholms läns allmänna försäkringskassa.

Länsrätten i Stockholms län zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- i) Czy wymóg ustawodawstwa krajowego, stanowiący, iż rodzic musi posiadać miejsce zamieszkania, jak również być objęty systemem ubezpieczenia zdrowotnego w przedmiotowym Państwie Członkowskim przynajmniej przez 240 dni przed urodzeniem się dziecka, aby nabyć uprawnienia do dodatku rodzicielskiego w wysokości zasiłku chorobowego, jest zgodny z art. 12 WE, art. 17 ust. 2 WE, art. 18 WE, art. 39 WE, art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1612/68 (¹) oraz dyrektywą nr 96/34 (²) w sprawie Porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców /UNICE/, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych /CEEP/ oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych /ETUC/?
- ii) W przypadku odpowiedzi twierdzącej: czy prawo wspólnotowe wymaga dla stwierdzenia, czy pracownik spełnił przewidziany ustawodawstwem krajowym wymóg zachowania minimalnego okresu ubezpieczenia, doliczenia okresu, w którym pracownik objęty był Wspólnym Ubezpieczeniem Chorobowym przewidzianym Regulaminem Pracowniczym Urzędników Wspólnot Europejskich?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, 19.10.1968, str. 2).

(²) Dyrektywa Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 roku. w sprawie Porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców /UNICE/, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych /CEEP/ oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych /ETUC/ (Dz.U. L 145, 19.06.1996, str. 4).